ഒരു പഴയ ആസ്റ്റിൻ കാർ

ഇ. ഹരികുമാർ

ഒരു പഴയ ആസ്റ്റിൻ കാർ

ഇ. ഹരികുമാർ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, E. Harikumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Franz Sedlacek - Mountain Landscape with Automobile, a painting by Dudva. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ഒരു പഴയ ആസ്റ്റിൻ കാർ

വൈകന്നേരം ഏഴരണിക്കാണ് രഘു വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിയത്. ആദ്യമായി അമ്പലത്തിൽ പോകണം. പിന്നെ അമ്പലക്കമ്മിറ്റി മിറ്റിംഗിനും ചേരണം. ഇതൊക്കെക്കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ ഒമ്പതുമണിയെങ്കിലുമാവും. ഇതെല്ലാം ഒന്നാമതിരി ദിന കൃത്യങ്ങളാണ്. ഏഴര മണിക്ക് അമ്പലത്തിൽ പോയിതൊഴും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ തൊട്ടടുത്താണ് കമ്മിറ്റി ഓഫിസ്. മിറ്റിംഗില്ലാത്ത ദിവസം അച്ച്തൻനായരുമായി വെടി പറഞ്ഞിരിക്കും. ഒന്നുകിൽ ഓഫിസിനുള്ളിലൊ അല്ലെങ്കിൽ ആൽത്തറയിലോ. ഇതിലൊന്നും സൗദാമിനിക്ക് ആക്ഷേപമില്ല. താൻ പുറത്തിറങ്ങിയാൽ ഉടനെ ഇടങ്ങും കട്ടികളെ പാഠപ്പിക്കാൻ. ഒരു ചൂരലും മുമ്പിൽവെച്ച് അവളിരിക്കുന്നു. ആദ്യം കട്ടികളുടെ ഹോംവർക്ക് മുഴുവൻ ചെയ്യിക്കും. പിന്നെ അന്നന്ന് എടുത്ത പാഠങ്ങൾ മുഴുവൻ പഠിപ്പിക്കും. അതു കഴിഞ്ഞ് ക്ലാസിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ പോകുന്ന പാഠങ്ങൾ വായിപ്പിക്കും. ഇതെല്ലാം കഴിയുമ്പോൾ സമയം ഒമ്പതാവും. താനവിടെ ഇല്ലാതിരിക്കുകയാണ് നല്ലത്. കട്ടികളെ വിട്ടില്ല എങ്കിലെന്ന പിഡിപ്പിക്കാനല്ലേ? അയാൾക്കിഷ്ടമല്ല. ഐ. എ. എസ്സൊന്നുമല്ലല്ലൊ. ഒന്നാം ക്ലാസും മൂന്നാം ക്ലാസുമാണ്. സൗദാമിനിക്കെന്ത പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാവില്ല. അമ്മകൊണ്ട് പാവം തക്കൾക്ക് കളിക്കാനുള്ള സമയം കൂടി നഷ്ടമാവുന്നു.

കംഭോസത്തിലെ ചൂട്. ഏഴരണിക്കും ചൂടുള്ള കാറ്റാണടിക്കുന്നത്. റോഡ് വരണ്ട കിടക്കുന്നു. ഓടകൾ പോലും ഉണങ്ങി വരണ്ടിരിക്കയാണ്. മൈതാനം കട്ടികളുടെ കളിയെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ഒരു മാതിരി ശാന്തമായിരിക്കുന്നു.

ആദ്യം അമ്പലത്തിൽ പോയി തൊഴാം. എന്നിട്ടുമതി ഓഫിസിൽ പോക്ക്. കാരണം ഒരിക്കൽ അച്യുതൻ നായരെ കണ്ടാൽ സംസാരിച്ച് സമയം പോകന്നതറിയില്ല. അമ്പലത്തിലേക്ക നടന്ന തൊഴേന്ന പുറത്തു കടന്നപ്പോഴാണ് അച്യുതൻ നായർ ആൽച്ചുവട്ടിൽ നിൽക്കുന്നത് കണ്ടത്.

ഒത്ത തടിയും ഉയരവും ഇത്തനിറവുമുള്ള അച്യുതൻ നായർ ഡബിൾമുണ്ടും മേൽ ഒരു തോർത്തുമായി അവിടെ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ആനയെ എഴുന്നള്ളിച്ചതാണെന്നേ തോന്നൂ.

ഇന്ന് എഴുന്നള്ളിപ്പ് നേർത്തേയായിട്ടുണ്ടല്ലൊ.

രഘു ചോദിച്ചു.

താൻ അമ്പലത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നില്ല് ഞാൻ കണ്ടു. അപ്പൊ കാത്തു നിന്നതാ.

പിന്നെ അയാൾ പുറും നോക്കി സ്വരം താഴ്ത്തി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

ഞാൻ പിള്ളയോട് സംസാരിച്ചു. അയാൾക്കോ, അല്ലാ മറ്റാർക്കെങ്കിലും ഇതു കൊണ്ടു നടത്താൻ താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കാം. ഈ സെക്രട്ടറിസ്ഥാനം വേണമെന്ന് യാതൊരു നിർബന്ധവുമില്ല എന്നിട്ട്...

അച്യുതൻനായർക്കൊരു ഏണുമുണ്ട്. ഉദ്ദേശിക്കുന്നതല്ല പറയുക. പറയുന്നത് ഉദ്ദേശിച്ചതുമായിരിക്കില്ല. സെക്രട്ടറി സ്ഥാനം തനിക്ക വേണ്ടേന്ന പറഞ്ഞാൽ അതു വേണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശം. അതിനു വേണ്ടി സകല അടവും പയറ്റുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, എന്തൊക്കെയായാലും അച്യുതൻനായരുമായി സംസാരിക്കുക രഘുവിന് ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഒരര മണിക്കൂർ സംസാരിച്ചാൽ എന്തോ കാര്യമായി നേടിയ മട്ടാണ്. കമ്മിറ്റി തെരഞ്ഞെടുപ്പു സമയത്തു മാത്രമേ സംസാരം കറച്ച വിരസമാകൂ.

കറപുകലെ അധികം വെളിച്ചമില്ലാത്ത ദിക്കിൽ ഒരാൾ നില്പുന്നത് രഘുവിന്റെ കണ്ണിൽ പെട്ടു. വയസ്സായ ഒരു മനഷ്യൻ. കഷണ്ടിത്തല. പിന്നിൽ അല്പല്പം ഭൂതിയുള്ളത് പാടേ നരച്ചിരിക്കുന്നു.

അയാൾ തന്നെ സൂക്ഷിച്ച നോക്കുകയാണെന്ന് രഘുവിന് മനസ്സിലായി. ഒരു പരിചയമുള്ള ഭൂമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തെ ഞാനെവിടെയോ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. രഘു ആലോചിച്ചു.

വൃദ്ധൻ നിന്നിത്തന സ്ഥലത്ത് വെളിച്ചം കറവായി തന്നെ. ആകപ്പാടെ ഒരു ഇത്തറ്റ് പടർന്നപിടിച്ച പൊലെ. തനിക്ക് അടുത്തു തന്നെ കണ്ണടവെക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് രഘു വിചാരിച്ചു.

അച്യുതൻനായർ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. രഘുവിന് അതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇതെല്ലാം എന്നും പറയുന്നതാണ്. കറച്ച ചില വ്യത്യാസങ്ങളേ ഉണ്ടാവൂ. വൃദ്ധൻ അപ്പോഴും തന്നെ നോക്കുകയാണ്. അയാളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ നനഞ്ഞിരുന്നു. ചളിയായിരുന്നു. അയാൾ അപ്പോഴും കഥറെശ്ശെ ആടുന്നുണ്ട്.

ദേവികി വാതിൽ മലർക്കെ ഇറന്നിട്ടു. രാമകൃഷ്ണന്റെ കൈപിടിച്ച് അകത്തേക്ക കൊണ്ടുപോയി. സോഫയിലിരത്തി. നനഞ്ഞ ഷർട്ട് അഴിച്ചു. രാമകൃഷ്ണൻ സോഫയിൽ വീഴുകയും ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ദേവികിയുടെ മുഖത്തു നോക്കാൻ രഘുവിന് കഴിഞ്ഞില്ല. അതു ശോചനീയമായിരുന്ന ആ മുഖം.

എന്തിനാ ഇങ്ങനെ കടിക്കെണ്ടതു? രഘു ചോദിച്ചു.

ഏതിനാണിയിലല്ല. ഇപ്പൊ അടുത്തു വെച്ച് കറെ ഉടിട്ടുണ്ട്. 8765. ഓ ഇമ്പ നമ്പരുടെ രാമകൃഷ്ണന്റെ കാറാണല്ലൊ. അയാൾ വിചാരിച്ച ഓടിക്കുന്നതും രാമകൃഷ്ണൻ തന്നെ. തനിയ്ക്ക ആ കാറിനുള്ളിൽ വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയുന്നു. കാറിനുള്ളിൽ ഒരസ്യാരു ബന്ധവുമില്ലാതെ ഇരിക്കുന്ന ഇടിച്ച നിൽക്കുന്നപോലെ. ആ വെളിച്ചത്തിൽ രാമകൃഷ്ണൻ കാറോടിക്കുന്നത് രഘുവിന് വ്യക്തമായി കാണാം. അവൻ സാധാരണപോലെ നല്ലവണ്ണം കടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഇരിപ്പിടത്തിൽ വെച്ച കപ്പിയെടുത്ത് ഇറന്ന് ഒരു കവിൾ കടിക്കെ. പിന്നിലെ കാറിലിരിക്കുന്ന തനിക്ക് എങ്ങിനെയാണ് മുമ്പിലുള്ള കാറിന്റെ മുൻസീറ്റിൽ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയുന്നതെന്ന് രഘു അപ്പോൾ ചിന്തിച്ചില്ല. പക്ഷേ, അയാൾ രാമകൃഷ്ണന്റെ ഒപ്പം ഇത്തന യാത്ര ചെയ്യുന്ന പൊലെ മുൻസീറ്റിലെ കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രാമകൃഷ്ണൻ കണ്ടമാറം മദ്യപിച്ചിരിക്കുണ്ടെന്നു. കാരണം അയാളുടെ കൈകൾ വിറയ്ക്കുന്നത് കാണാമായിരുന്നു. സ്റ്റിയറിംഗ് വിലിലെ പിടുത്തത്തിന് അയവു വന്നതാണു. ഇടയ്ക്ക് കൈകൾ വഴുതി വീഴുന്നതും രഘു കണ്ടു. വഴുതി വീണ ഉടനെ അയാൾക്ക് ജാഗ്രത തിരിച്ചുകിട്ടേ. വീണ്ടും കറച്ച കഴിഞ്ഞാൽ കൈകൾ വഴുതിപ്പോകുന്നു.

കാറ് ഇപ്പോൾ നിയന്ത്രണമില്ലാതെ പോകുകയാണെന്ന് രഘു കണ്ടു. രണ്ടുവശത്തും വയലുകളാണ്. ഇടയ്ക്ക് കലുങ്കുകൾ. രാമകൃഷ്ണൻ വീണ്ടും കപ്പിയെടുത്ത് തറക്കന്നത് രഘു കണ്ടു. മുമ്പിൽ ഒരു വലിയ വളവായിരുന്നു. കാറിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വെളുത്ത ചായം തേച്ച അടയാളക്കുറ്റികൾ നിരയായി വളഞ്ഞു കിടക്കുന്നത് രഘു കണ്ടു. റോഡ് ഉയരുകയായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു വലിയ പാലമുള്ളത് രഘുവിന് ഓർമ്മ വന്നു. രാമകൃഷ്ണൻ അതു ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെന്നും രഘുവിന് മനസ്സിലായി. കാറ് തിരിക്കണ്ടയിടത്തു് തിരിച്ചില്ല. മറിച്ച് റോഡിൽ നിന്നിറങ്ങി പുഴക്കരയുടെ താഴേയ്ക്ക് കതിക്കുകയും ചെയ്തു.

വയസ്സൻ കാറു നിർത്തി. ഇപ്പോൾ രഘുവിന് അയാളെ തുടലിട്ടാൽ ശരിക്കും കാണാം. അയാൾ രാമകൃഷ്ണന്റെ കാർ ഇടിച്ചെന്ന് പുഴക്കരയിലെത്തിനിന്നിടത്തേക്ക് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയായിരുന്നു. രഘു കാറിനു പുറത്തു കടന്ന് ഓടി.

പാലത്തിനു മുകളിലെ വിളക്ക കാരണം കാർ നിന്നിടത്ത് വെളിച്ചം വീഴുന്നണ്ടായിരുന്നു. കാറിനുള്ളിൽ രാമകൃഷ്ണനെന്നുള്ളതു് ഭാരമില്ലായ്യായിരുന്നു. വെള്ളത്തിൽക്കൂടി ഭാരമുള്ള സാധനങ്ങൾ നീങ്ങമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പോലെ വളരെ അനായാസേന അയാളുടെ ദേഹം പൊക്കിയെടുത്തു നടക്കുകയായിരുന്നു രഘു. വയസ്സന് ഈ പ്രായത്തിലും നല്ല ശക്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. കാറിന്റെ പിൻവാതിൽ ഇറന്നാണിരുന്നത്. അത് അദ്ദേഹം വന്നതിനു മുമ്പ് തുറന്നിട്ടതായിരിക്കണം. രാമകൃഷ്ണനെ പിൻസീറ്റിൽ കിടത്തി, അയാളുടെ കാലുകൾ മടക്കിവെച്ച് രഘു വാതിലടച്ചു. മുൻസീറ്റിൽ വന്നിരുന്നു. വയസ്സൻ കാർ സ്റ്റാർട്ടാക്കി. വീണ്ടും അസാമാന്യ വേഗതയിൽ കാർ പായാൻ തുടങ്ങി. കാറ് അതേ ദിശയിലാണ് ഓടിച്ചുപോകുന്നത്. വളരെ വേഗം ചലക്കടി എത്താറായി. ഇന്ന് അത്ഭുതങ്ങളുടെ ദിവസമാണെന്ന് രഘു കരതി. കാറിപ്പോൾ ഐറെവയിൽ നിന്ന് ഒരു ചെറിയ റോഡിലേക്ക തിരിഞ്ഞു. ഒരു കിലോമീറ്റർ ഉള്ളിൽ പോയി ഒരു ഓടിട്ട വീടിനു മുമ്പിൽ നിന്നു. അതു രാമകൃഷ്ണന്റെ വീടാണ്.

ഞാൻ എവിടെയാണ്.

ശബ്ദം കേട്ട് തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ രാമകൃഷ്ണൻ പിൻസീറ്റിലിരിക്കുന്നു. അയാൾക്ക് ബോധം തിരിച്ചു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. രഘു ഇറങ്ങി പിൻവാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തു.

ഞാൻ പിടിക്കണോ?

വേണ്ട.

എന്നാലും പിടിക്കുകയാണ് ഭേദമെന്ന് കരതി രഘു അയാളെ പുമ്പക്കെ താങ്ങി. ആടിക്കൊണ്ടു രാമകൃഷ്ണൻ നടന്നു.

ബെല്ലടിച്ചപ്പോൾ വാതിൽ തുറന്നവനു ദേവകിയ്ക്ക് തന്നെ കണ്ടപ്പോൾ ആദ്യം അള്ളതമായി, പിന്നെയാണ് കറച്ച് വിടു ആടിക്കൊണ്ട് നില്പുന്ന രാമകൃഷ്ണനെ കണ്ടത്. അയാളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ നനഞ്ഞിരുന്നു. ചളിയായിരുന്നു. അയാൾ അപ്പോഴും കഥറെശ്ശെ ആടുന്നണ്ട്.

ദേവകി വാതിൽ മലർക്കെ ഇറന്നിട്ടു. രാമകൃഷ്ണന്റെ കൈപിടിച്ച് അകത്തേക്ക കൊണ്ടുപോയി. സോഫയിലിരത്തി. നനഞ്ഞ ഷർട്ട് അഴിച്ചു. രാമകൃഷ്ണൻ സോഫയിൽ വീഴുകയും ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ദേവകിയുടെ മുഖത്തു നോക്കാൻ രഘുവിന് കഴിഞ്ഞില്ല. അതു ശോചനീയമായിരുന്ന ആ മുഖം.

എന്തിനാ ഇങ്ങനെ കടിക്കെണ്ടതു? രഘു ചോദിച്ചു.

ഏതിനാണിയിലല്ല. ഇപ്പൊ അടുത്തു വെച്ച് കറെ ഉടിട്ടുണ്ട്.

അവൾ ക്ഷമാപണത്തോടെ പറഞ്ഞു. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ അവൾക്ക് ക്ഷമ യാചിക്കേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. തന്റെ അമ്മാവന്റെ മകനാണ് രാമകൃഷ്ണൻ. ആ വിധത്തിൽ ക്ഷമ യാചിക്കേണ്ടത് താനാണ്.

എന്തോ ഭാഗ്യംകൊണ്ട് ഞാൻ പിന്നിലെ കാറില്ലുണ്ടായിരുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും പറയൂ കടിച്ച കാറോടിക്കരെന്നു. പുഴയിലേക്കാണ് മറിഞ്ഞത്. ഞാൻ കണ്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ആര് കാഞ്ഞേനെ. മുഖം വെള്ളത്തിനടിയിലായിരുന്നു.

ദേവകി ഒരു കസേരയിലിരുന്ന് കരയാൻ തുടങ്ങി. രഘു എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാതെ നിന്നു. പെട്ടെന്നാണ് ആ വൃദ്ധൻ കാറിൽ ഇരിക്കുന്നണ്ടാവുമെന്ന് അയാൾ ഓർത്തത്. അയാൾ വാതിലിനു പുറത്തു വന്ന നോക്കി. കാറ് പൊയ്യഴിഞ്ഞിരുന്നു.

കാറ് സ്റ്റാർട്ടാക്കാന ശബ്ദം കേട്ടില്ലല്ലൊ.

നീ കാറ് സ്റ്റാർട്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടോ? അയാൾ ദേവകിയോട് ചോദിച്ചു.

അവൾ കരച്ചിൽ നിർത്തി. സാരിയുടെ തുമ്പുകൊണ്ട് കണ്ണിൽ ഇടച്ച് പുറത്തേക്ക വന്നു.

കാറോ? ഏള്ള് കാറ്?

ഒരു വയസ്സനാണ് ഓടിച്ചിരുന്നതു്. ഒരു പഴയ കാറ്.

ഇല്ല. ഞാൻ കണ്ടില്ല.

ആ മനഷ്യനെ എവിടെ വെച്ചാണ് കണ്ടതെന്നോർക്കാൻ രഘു ശ്രമിച്ചു.

ഞാൻ ചായയുണ്ടാക്കട്ടെ. രഘുവേട്ടൻ ഇരിക്ക. ദേവകി പറഞ്ഞു.

വേണ്ട. ഞാൻ പോകാൻ നോക്കട്ടെ. രഘു പറഞ്ഞു. സൗദാമിനി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാകം. അമ്പലത്തിലേക്കിറങ്ങിയതാണ്.

അയാൾ പുറത്തു കടന്നു.

ഒരു കാര്യം ചെയ്യമോ? സൗദാമിനിക്ക് ഫോൺ ചെയ്ത് ഞാൻ ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ എത്തുമെന്നു പറയൂ. ഒന്നുമുണി കഴിഞ്ഞാൽ അവൾക്ക പരിഭ്രമമാവും.

ശരി. ദേവകി പറഞ്ഞു.

അയാൾ ഇറങ്ങി, ഗേയ്റ്റിനു പുറത്തു കടന്നു. ഒരു കിലോമീറ്റർ നടന്നാലേ ബസ്സ് കിട്ടകയുള്ളു. ഫാസ്റ്റ് പാസഞ്ചർ കിട്ടിയാൽ മുക്കാൽ മണിക്കൂർ കൊണ്ട് വീട്ടിലെത്താം. അയാൾ വേഗത്തിൽ നടക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ നടക്കമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഒരു മൂടൽ വന്ന് തന്റെ കാഴ്ച മങ്ങിയ പോലെ അയാൾക്ക തോന്നി. രണ്ടു ഭാഗത്തുമുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ വെളിഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. തൊട്ടുമുമ്പിലുള്ള റോഡ് മാത്രമേ കാണന്നുള്ളു. അയാൾ ആലോചിച്ചു ഒന്നുകിൽ തന്റെ കാഴ്ച വളരെ മോശമായിട്ടുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ അള്ളതകരമായി എന്തോ സംഭവിക്കുന്നു. മുമ്പിൽ പെട്ടെന്ന കണ്ട കാർ താൻ ചാലക്കടിക്ക വന്ന ഹിന്ദു സ്ഥാൻ തന്നെയാണെന്നയാൾക്ക് മനസ്സിലായി. മുൻവാതിൽ തുറന്നിരുന്നു. അയാൾ കയറി വാതിലടച്ചു. വയസ്സൻ കാറ് സ്റ്റാർട്ടാക്കി.

ഒരാൾക്ക് ഇത്രയും വേഗത്തിൽ കാറോടിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അയാൾ നടാടെ മനസ്സിലാക്കുകയാണ്. മുമ്പിലുള്ള സകല വാഹനങ്ങളെയും മറികടന്ന് കാർ കതിക്കുകയായിരുന്നു. വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമായ വേഗത്തിൽ അങ്കമാലി കടന്നതും, ആല്വവ കടന്നതും അറിയുന്നണ്ട്. എത്രാനം നിമിഷങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യത്തിൽത്തന്നെ.

വയസ്സന്റെ പേരെങ്കിലും ചോദിക്കണമെന്ന് വിചാരിച്ച് നോക്കിയ ആൾക്കാരെ കാണിഞ്ഞിരുന്ന് മുമ്പിലുള്ള കണ്ണാടിയിൽക്കൂടി ഇറുന്നോക്കി ഓടിക്കുകയാണ്. ഈ വേഗത്തിൽ അയാളെ ഏകാഗ്രതകളുണ്ട എന്നു കരതി രഘു മൗനം തീക്ഷിച്ചു.

കാറിന്റെ വേഗത വിണ്ടും വർദ്ധിക്കുകയാണ്. ഈ തോതിൽ പോയാൽ എവിടെടെയെത്തുമെന്ന ചിന്ത യുണ്ടായി രഘുവിന്. ലൈറ്റ് പോസ്റ്റുകൾ! ആൾക്കാർ, വാഹനങ്ങൾ എല്ലാം അസാമാന്യവേഗത്തിൽ പിന്നോക്ക തള്ളപ്പെട്ടുകയാണ്. കറച്ച് വേഗത കറക്കാൻ പറയാൻ രഘു വയസ്സന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

അവിടെ അയാളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഡ്രൈവറ്ടെ സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞിരുന്നു. കാർ ഭയങ്കര വേഗത്തിൽ പായുക തന്നെയാണ്. ഡാഷ് ബോർഡിലെ സൂചക വിളക്കുകൾ മിന്നുന്നുണ്ട്. അയാൾ പിന്നിലെ സീറ്റിലേക്ക നോക്കി. അള്ളം ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. അയാൾക്ക് പെട്ടെന്ന് ബോധം മറയുന്ന പോലെ തോന്നി.

ബോധം വന്നപ്പോൾ ആൽത്തറയിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. അച്യുതൻ നായർ പോയിരുന്നു. അമ്പലത്തിൽ നിന്ന് ശീവേലിയുടെ കൊട്ട് കേൾക്കാനുണ്ട്. അയാൾ വാച്ച നോക്കി. സമയം എട്ടേമണി. അച്യുതൻ നായരുമായി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഏകദേശം ഏഴേകാലിനാണ്. അപ്പോൾ ഈ നാൽപത്തിയഞ്ചു മിനിറ്റ് താൻ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നോ. താൻ കണ്ട ദുസ്വപ്നത്തപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു. വല്ലാത്തൊരു സ്വപ്നം. ഇനി കമ്മിറ്റി ഓഫിസിൽ പോകാൻ വയ്യ. പോരാത്തതിന് മിറ്റിംഗ് ഇങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകം. അയാൾ വീട്ടിലേക്ക തിരിച്ചു. വല്ലാത്ത ക്ഷീണം.

ഞാൻ എവിടെയാണ്.

ശബ്ദം കേട്ട് തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ രാമകൃഷ്ണൻ പിൻസീറ്റിലിരിക്കുന്നു. അയാൾക്ക് ബോധം തിരിച്ചു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. രഘു ഇറങ്ങി പിൻവാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തു.

അതെയതെ, അയാൾ പറഞ്ഞു. അതിനെപ്പറ്റിയൊക്കെയാണ് ഞാൻ ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ആട്ടെ രാമകൃഷ്ണൻ എന്തു പറയുന്നു?

അതേ കിടത്തമാണ്. ഇന്നി നാളെ രാവിലെ നോക്കിയാൽ മതി, എന്താ ചെയ്യാ? പിന്നെ രഘുവേട്ടൻ നാളെ ഒന്നിവിടംവരെ വരണം കേട്ടോ. കാറ് എവിടെയാണ് ഇടിച്ചു കിടക്കണതെന്നൊന്നും മൂപ്പർക്ക് ഓർമ്മണ്ടാവില്ല്യ,

രഘു ഫോൺ വെച്ച് അടുത്തു കണ്ട കസേരയിൽ കഴഞ്ഞിരുന്നു.

ചാലക്കടിയിൽ നിന്ന് എറണാകുളത്തേക്ക് നാൽപത്തഞ്ചു കിലോമീറ്റർ ദൂരമുണ്ട്. വൈകന്നേരത്തെ തിരക്കിനിടയിൽക്കൂടി കാറിൽ എറണാകുളത്തെത്താൻ പുതങ്ങിയതു് നാൽപത്തഞ്ചു മിനിറ്റെങ്കിലും എടുക്കം. താനാകട്ടെ ഏകദേശം പത്തു മിനിറ്റുകൊണ്ട് ഇവിടെ എത്തുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ നടന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം...?

□

ഇ. ഹരികുമാർ

1943 ജൂലൈ 13-ന് പൊന്നാനിയിൽ ജനനം. അച്ഛൻ മഹാകവി ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. അമ്മ ഇടക്കണ്ടി ജാനകി അമ്മ. കൽക്കത്തയിൽ വച്ച് ബി. എ. പാസ്സായി. 1972-ൽ ലളിതയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മകൻ അജയ് വിവാഹിതനാണ് (ഭാര്യ: ശുഭ). കൽക്കത്ത, ദില്ലി, ബോംബെ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ജോലിയെടുത്തു. 1983-ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. 1962 തൊട്ട് ചെറുകഥകളെഴുതി തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ കഥാസമാഹാരം 'കൂറകൾ' 72-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പതിനഞ്ചു കഥാസമാഹാരങ്ങളും ഒമ്പത് നോവലുകളും ഒരു അനുഭവക്കുറിപ്പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

- 1988-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം 'ദി നോസറിന്റെ കുട്ടി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 1997-ലെ പത്മരാജൻ പുരസ്കാരം 'പച്ചപ്പയ്യിനെ പിടിക്കാൻ' എന്ന കഥയ്ക്ക്.
- 1998-ലെ നാലപ്പാടൻ പുരസ്കാരം 'സൂക്ഷിച്ചുവച്ച മയിൽപ്പീലി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2006-ലെ കഥാപീഠം പുരസ്കാരം 'അനിതയുടെ വീട്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2012-ലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയ്ക്കുള്ള കേരള സ്റ്റേറ്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ് 'ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പാദം' എന്ന കഥയ്ക്ക്.

ആഡിയോ റിക്കാർഡിങ്, വെബ് ഡിസൈനിങ്, മൾട്ടിമീഡിയ പ്രൊഡക്ഷൻ, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ 2004 വരെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, റിവർ വാലി ക്യാംപസ്, മലയിൻകീഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇന്ത്യ 695571
URL: <books.sayahna.org>